

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Érkezett: 2014. NOV. 03.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 13. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Csak az mehet majd otthonba, akinek sok pénze van, aki pedig nem tud fizetni, azt az utcára rakják?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A kormány honlapján megjelent egyik előterjesztés szerint változik a bentlakásos otthonok szabályozása is.

Az elképzelés szerint a tartós bentlakásos intézmény esetén (a rehabilitációs intézmény, a hajléktalanok otthona és a rehabilitációs célú lakóotthon kivételével) a fenntartó meghatározhatja, hogy milyen összegű belépési díjat kér az ellátást igénylőtől. Ennek mértéke a havi állami támogatás tízszerese is lehet. Ez a feladatfinanszírozás miatt intézményenként különböző mértékű, ám mindenképpen többszázezer forintos, akár milliós nagyságrendű összegről is szó lehet.

A tervezet szerint a fenntartó nem tagadhatja meg az ellátást csak azért, mert az igénylő a belépési hozzájárulást nem tudja megfizetni. Ez nehezen képzelhető el a gyakorlatban, hiszen a fenntartónak – tekintettel az alacsony állami támogatás színvonalára – az lesz az érdeke, hogy „legombolja” a jelentkezőket. Valószínűleg tehát még a jelentkezés benyújtása előtt megsűrrik majd az érdeklődőket.

Nem mellékes az a tény, miszerint már 2011-től lehetővé tették azt, hogy az ellátott szerződésben vállalhatja, hogy a jogszabályban előírt feltételeket meghaladó ellátotti igény kielégítésének költségeit viseli. (Lásd Szocvtv.: 119/A. §). Az indoklás szerint erre azért volt szükség, mert „*gyre gyakrabban jelentkezik igényként a jobb anyagi körülményekkel rendelkező ellátottak részéről, hogy az intézmény azon részeit, melyekben mindennapjaikat töltik, saját költségre izlésük és kényelmük*

szerint alakíthassák.” Emiatt „a jogalkotó által méltányolható igénynek tekinthető, hogy saját környezetük állapotára befolyással lehessenek, mindennapi életük színterét maguk alakíthassák.”

Ennek a rendelkezésnek a valódi hasznosulását nem ismerjük, ennek ellenére most tovább növelhetik az ellátottak terheit.

Eközben meghatározzák azt az esetet is a törvényben, ha hat hónapon át valaki nem tudja fizetni a térítési díjat, akkor az az utcára kerülhet.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

- **Mi a célja a belépési hozzájárulás bevezetésének?**
- **Nem tartanak-e attól, hogy így a rászorulókat kiszorítsák majd az ellátásból?**
- **Ön szerint hogyan lehet megfelelően biztosítani, hogy a rossz anyagi helyzet ne legyen hátrány a felvételnél?**
- **Milyen szankció sújtja majd a fenntartót, ha még sem tesz eleget a törvényi előírásoknak és elutasítja a felvételt a belépési hozzájárulás nem fizetése esetén?**
- **Milyen ismeretek, tapasztalatok állnak rendelkezésre a 2011-től bevezetett „egyéni költségviselés” rendszerében? Milyen elterjedtségű és milyen mértékű ez a „költségviselés”?**
- **Van-e arról felmérésük, hogy milyen arányban és milyen nagyságrendben van jelen a késedelmes térítési díj problémája a bentlakásos otthonoknál?**
- **Van-e, lesz-e lehetőség a tartozást részletfizetéssel rendezni?**
- **Milyen „fogyasztóvédelmi” lehetőségeket biztosítanak a térítési díjfizetés szabályozásában annak érdekében, hogy idős emberek ne kerüljenek az utcára?**

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. november 3.

Korózs Lajos
országgyűlési képviselő
(MSZP)